

Sygn. akt VIII C 1071/12

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 9 maja 2013 r.

Sąd Rejonowy dla Wrocławia - Śródmieścia Wydział VIII Cywilny

w składzie :

Przewodniczący : SSR Bartłomiej Koelner

Protokolant: Bernadeta Piskorek

po rozpoznaniu w dniu 9 maja 2013 r. we Wrocławiu na rozprawie

sprawy z powództwa: **J. M.**

przeciwko: **D. M.**

o pozbawienie tytułu wykonalności

I. w całości pozbawia wykonalności wyrok zaoczny Sądu Okręgowego we Wrocławiu z dnia 18 czerwca 2001 r., sygn. akt I C 124/01, zaopatrzony w klauzulę wykonalności z dnia 10 sierpnia 2001 r., zasądający od J. M. na rzecz D. M. kwotę 35.000 zł z ustawowymi odsetkami od dnia 9 kwietnia 2001 r. do dnia zapłaty wraz z kosztami procesu w kwocie 4.400 zł;

II. nakazuje pozwanemu, aby uiścił na rzecz Skarbu Państwa (kasa tut. Sądu) kwotę 1.750,00 zł tytułem kosztów sądowych, od których powód został zwolniony.

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 17 lipca 2012 r. powód J. M. wniósł o pozbawienie w całości wykonalności wyroku Sądu Okręgowego we Wrocławiu z dnia 18 czerwca 2001 r., sygn. akt I C 124/01, zaopatrzonego w klauzulę wykonalności w dniu 10 sierpnia 2001 r., a zasądającego od niego na rzecz D. M. kwotę 35000 zł wraz z odsetkami ustawowymi oraz kosztami postępowania. Nadto wniósł o zasądzenie na jego rzecz kosztów postępowania oraz o zabezpieczenie powództwa.

W uzasadnieniu wskazał, iż na wniosek pozwanego D. M. Komornik Sądowy przy Sądzie Rejonowym dla Wrocławia – Krzyków B. B. wszczął przeciwko niemu postępowanie egzekucyjne na podstawie tytułu wykonawczego w postaci wyroku zaocznego Sądu Okręgowego we Wrocławiu z dnia 18 czerwca 2001 r., sygn. akt I C 124/01. W dniu 26 czerwca 2012 r. doręczone mu zostało zawiadomienie o wszczęciu egzekucji wraz z wezwaniem do zapłaty. Wskazał, iż o istnieniu przedmiotowego wyroku dowiedział się dopiero z tego zawiadomienia, gdyż nie został mu doręczony odpis wyroku, ani żadne inne pismo procesowe, w tym pozew. Podniósł, iż zgodnie z art. 125 KC roszczenie dochodzone na podstawie wskazanego tytułu wykonawczego uległo przedawnieniu, gdyż wyrok został wydany w 2001 r.

W odpowiedzi na pozew pozwany wniósł o oddalenie powództwa oraz zasądzenie kosztów postępowania.

W uzasadnieniu wskazał, iż w dniu 29 maja 2002 r. D. M. zawarł umowę o dochodzenie należności z G. W., prowadzącym działalność gospodarczą pod nazwą (...) Usługi (...) z siedzibą we W.. Do umowy zostało dołączone pełnomocnictwo, na mocy którego G. W. został upoważniony do dochodzenia należności od J. M.. Dnia 4 września 2003 r. D. M. zawarł umowę przelewu wierzytelności z przedsiębiorstwem (...) usługi (...). O cesji wierzytelności powiadomiono J. M.. Pomimo wielu prób nie udało się skutecznie wyegzekwować należności. Podniósł, iż bezpodstawny jest zarzut przedawnienia podniesiony przez powoda gdyż bieg 10 letniego terminu został przerwany

poprzez próbę dojścia należności przez przedsiębiorstwo (...) działających na podstawie umowy z D. M.. Dnia 25 maja 2012 r. zostało wysłane powodowi wezwanie do zapłaty należności i zawiadomienie o wszczęciu egzekucji.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny

Wyrokiem zaocznym z dnia 18 czerwca 2001 r. Sąd Okręgowy we Wrocławiu Wydział I Cywilny zasądził od pozwanego J. M. na rzecz powoda D. M. kwotę 35000 zł wraz z odsetkami ustawowymi liczonymi od dnia 9 kwietnia 2001 r. do dnia zapłaty oraz kwotę 4 400 zł tytułem zwrotu kosztów postępowania. Wyrok uprawomocnił się w dniu 31 lipca 2001 r.

Dowód: - wyrok zaoczny Sądu Okręgowego we Wrocławiu z dnia 18.06.2001r. sygn. akt I C 124/01 wraz z potwierdzeniem jego doręczenia pozwanemu (k. 35 i 37 akt I C 124/01)

W dniu 29 maja 2002 r. D. M. zawarł z G. W. prowadzącym działalność gospodarczą pod nazwą D. Usługi (...) umowę o dochodzenie należności. Na jej podstawie G. W. zobowiązał się do pozasądowego dochodzenia należności przysługującej D. M..

Dowód : umowa nr (...) k. 20-22.

W dniu 4 września 2003 r. D. M. zawarł z G. W. umowę przelewu wierzytelności przysługującej mu względem J. M., powiadamiając o tym dłużnika.

Dowód : - umowa przelewu wierzytelności nr (...) - k. 23-28;

- powiadomienie o cesji wierzytelności - k. 27.

G. W. podejmował próby wyegzekwowania należności między innymi dzwonił do powoda i wysłał do niego wezwania do zapłaty.

Dowód : - zeznania świadka G. W. - k. 49-50.

W dniu 25 maja 2012 r. pozwany złożył do Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym dla Wrocławia - Krzyków B. B. wniosek o wszczęcie postępowania egzekucyjnego przeciwko J. M. na podstawie wyroku zaocznego opisanego wyżej, zaopatrzonego w klauzule wykonalności. W oparciu o w/w wniosek Komornik Sądowy przy Sądzie Rejonowym dla Wrocławia Krzyków wszczął postępowanie egzekucyjne.

Dowód : - wniosek egzekucyjny w aktach egzekucyjnych KM (...).

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo było uzasadnione i jako takie zasługiwało na uwzględnienie w całości.

Podstawę prawną żądania powoda J. M. stanowił przepis art. 840 § 1 pkt 2 k.p.c., zgodnie z którym dłużnik może w drodze powództwa żądać pozbawienia tytułu wykonawczego wykonalności w całości lub części albo ograniczenia, jeżeli po powstaniu tytułu egzekucyjnego nastąpiło zdarzenie, wskutek którego zobowiązanie wygasło albo nie może być egzekwowane; gdy tytułem jest orzeczenie sądowe, dłużnik może powództwo oprzeć także na zdarzeniach, które nastąpiły po zamknięciu rozprawy, a także zarzucie spełnienia świadczenia, jeżeli zarzut ten nie był przedmiotem rozpoznania w sprawie.

Celem wskazanego powyżej powództwa jest udaremnienie możliwości przeprowadzenia jakichkolwiek czynności egzekucyjnych na podstawie określonego tytułu wykonawczego. Przez zdarzenia określone w przywołanym przepisie należy z kolei rozumieć okoliczności faktyczne, z którymi przepisy prawa materialnego wiążą wygaśnięcie zobowiązań, albo które powodują niemożność egzekwowania świadczeń wynikających z tytułu egzekucyjnego. Do zdarzeń powodujących niemożność egzekwowania świadczeń zalicza się przede wszystkim przedawnienie roszczenia,

skorzystanie z dłużnika z prawa zatrzymania, rozłożenie świadczenia obciążającego dłużnika na raty oraz prolongatę terminu spełnienia świadczenia udzieloną dłużnikowi przez wierzyciela

W niniejszej sprawie powód podniósł, iż roszczenie objęte tytułem wykonawczym, którego pozbawienia wykonalności żąda uległo przedawnieniu, gdyż orzeczenie wydane zostało w 2001 r.

Pozwany kwestionował zasadność podniesionego zarzutu przedawnienia wskazując, iż podejmowane były próby egzekwowania należności w związku z czym bieg terminu przedawnienia uległ przerwaniu.

Zgodnie z art. 125 k.c. roszczenie stwierdzone prawomocnym orzeczeniem sądu lub innego organu powołanego do rozpoznawania spraw danego rodzaju albo orzeczeniem sądu polubownego, jak również roszczenie stwierdzone ugodą zawartą przed sądem albo przed sądem polubownym albo ugodą zawartą przed mediatorem i zatwierdzoną przez sąd, przedawnia się z upływem lat dziesięciu, chociażby termin przedawnienia roszczeń tego rodzaju był krótszy. Jeżeli stwierdzone w ten sposób roszczenie obejmuje świadczenia okresowe, roszczenie o świadczenia okresowe należne w przyszłości ulega przedawnieniu trzyletniemu.

Przepis art. 125 § 1 k.c. nie wskazuje początku biegu przewidzianego w nim terminu przedawnienia, dlatego też zastosowanie znajdzie art. 124 § 2 k.c., który jako początek biegu takiego terminu wskazuje zakończenie postępowania. W przypadku roszczeń zasądzonych prawomocnym orzeczeniem nie budzi wątpliwości, że zdarzeniem wyznaczającym początek biegu terminu przedawnienia przewidzianego w art. 125 § 1 k.c. jest uprawomocnienie się orzeczenia.

Wskazany dziesięcioletni termin przedawnienia podlega ogólnym regułom dotyczącym biegu terminu przedawnienia, w szczególności może on ulegać zawieszeniu i przerwaniu.

Po przeanalizowaniu okoliczności faktycznych niniejszej sprawy Sąd doszedł do przekonania, iż podniesiony przez powoda zarzut przedawnienia roszczenia zasługiwał na uwzględnienie, a w konsekwencji tytuł wykonawczy powinien być pozbawiony wykonalności.

Dochodzone przez pozwanego roszczenie zasądzone zostało przez Sąd Okręgowy we Wrocławiu w dniu 18 czerwca 2001 r., wyrok ten uprawomocnił się w dniu 31 lipca 2001 r., zatem od tego dnia rozpoczął bieg dziesięcioletni termin przedawnienia. Tym samym stwierdzić należy, iż roszczenie uległo przedawnieniu w dniu 1 sierpnia 2011 r.

Pozwany podnosił, iż bieg przedawnienia uległ przerwaniu wskutek prób egzekwowania roszczenia. Jednakże Sąd nie znalazł podstaw do uznania, iż w niniejszej sprawie doszło do przerwania biegu przedawnienia. Z materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie, mianowicie z zeznań świadka G. W., umowy o dochodzenie należności oraz umowy przelewu wynika bowiem, iż próby egzekwowania należności polegały jedynie na pozasądowym jej dochodzeniu - na ustaleniach adresu dłużnika oraz telefonicznym i listownym nakłanianiu do spełnienia świadczenia.

Zgodnie natomiast z art. 123. § 1 k.c. bieg przedawnienia przerywa się:

1. przez każdą czynność przed sądem lub innym organem powołanym do rozpoznawania spraw lub egzekwowania roszczeń danego rodzaju albo przed sądem polubownym, przedsięwziętą bezpośrednio w celu dochodzenia lub ustalenia albo zaspokojenia lub zabezpieczenia roszczenia;
2. przez uznanie roszczenia przez osobę, przeciwko której roszczenie przysługuje,
3. przez wszczęcie mediacji.

Z treści tego przepisu zatem jednoznacznie wynika, iż bieg terminu przedawnienia przerywa jedynie czynność podjęta przed sądem lub innym organem powołanym do rozpoznawania spraw lub egzekwowania należności. Poza wszelką wątpliwością pozostaje fakt, iż zachowania podjęte przez wierzyciela nie należały do czynności wymienionych w tym przepisie.

Z powyższych względów Sąd orzekł jak w pkt I wyroku.

Orzeczenie o kosztach znajduje oparcie w art. 98 kpc i art. 113 ust. 1 ustawy o kosztach w sprawach cywilnych, zgodnie którym kosztami sądowymi, których strona nie miała obowiązku uiścić, sąd w orzeczeniu kończącym sprawę w instancji obciąża przeciwnika, jeżeli istnieją do tego podstawy, przy odpowiednim zastosowaniu zasad obowiązujących przy zwrocie kosztów procesu. Mając zatem na uwadze, iż pozwany przegrał sprawę w całości, a powód został zwolniony od kosztów sądowych, należało na pozwanego nałożyć obowiązek zwrotu kosztów postępowania, na które składała się opłata od pozwu w wysokości 1750 zł.